

УВОД

„Evropa svoju budućnost vidi kao ravnotežu između konkurencije i saradnje, zajednički pokušavajući da usmerava sudbine muškaraca i žena koji žive u njoj. Da li je ovo lako uraditi? Ne. Snage tržišta su moćne. Ukoliko bismo sve prepustili slučaju, industrija bi bila koncentrisana na severu, a nezaposlenost na jugu. Ali ove tržišne snage, ma koliko moćne bile, ne deluju uvek u istom pravcu. Ljudski naponi i politička stremljenja su pokušaj da se obezbedi ravnomeran razvoj teritorija.“

СФРЈ је традиционално имала веома развијене и интензивне односе са ЕУ и њеним државама чланицама. Била је међу 10-15 најзначајнијих партнера Уније. Дипломатски односи СФРЈ и ЕЕЗ успостављени су још 1968. године. Први трговински споразум закључен је 1970. године, а Споразум о трговини и сарадњи 1980. године. Између 1980. и 1991. године била су закључена три финансијска протокола, али је већина активности замрзнута новембра 1991. године, када су уведене санкције према СФРЈ.

Чланство у Европској унији је стратешки циљ државне политике Републике Србије и главни део њене спољнополитичке стратегије. На путу приближавања Европској унији, СРЈ, а затим и Србија и Црна Гора (након потписивања Београдског споразума 2002. године) се успешно укључила у глобалне и регионалне интеграције које јасно показују њену европску оријентацију. Након демократских промена 5. октобра 2000. године, СРЈ је постала члан ОЕБС-а и Савета Европе, чиме смо прихватили и низ правних инструмената – попут Европске конвенције о људским правима, Оквирне конвенције о заштити националних мањина, Европске социјалне повеље. Тиме је СРЈ створила претпоставке за усклађивање свог законодавног оквира са европским правним стандардима. У пролеће 1997. године Унија је усвојила тзв. политику регионалног приступа. Почетком 1999, упоредо са избијањем кризе и рата на Косову и Метохији, Унија је почела да припрема свеобухватну политику према југоисточној Европи. Реч је о Процесу стабилизације и придруживања (ПРОЦЕС СТАБИЛИЗАЦИЈЕ И ПРИДРУЖИВАЊА) који је усмерен на развој односа Европске уније са Албанијом, Босном и Херцеговином, Хрватском, Македонијом и Савезном Републиком Југославијом.

Главне делове Процеса стабилизације и придруживања чине:

- нова генерација уговорних односа кроз Споразум о стабилизацији и придруживању,
- програм техничке помоћи Кардс (CARDS),
- аутономни трговински режим,
- политички дијалог.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com